

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 55.

Parkland, Washington, 18de August 1899

9de Aarg

Den ganske Skrift er ind- blæst af Gud.

(Hver Taster.)

Hvor er det Gud dog gudforladt,
Som mangler Bibelbogens Skat!
Der søger Sjælels Vende til,
Der driver han sit ørge Spil;
Derfor, o Menneſke, du maa,
Om han ei Raaderam skal faa,
En Bibelbog for Høje lig,
Den vifter Vel til Himmelrig.
Kas i den aarte, læs deri,
Naar Dagens Tummel er forbi;
Agt naar du dens Diummelroft
Og søg deri af Fryd og Trost,
Opflaa deri din jafte Bo,
Der giver dig velſignet No;
Ofter til din Førfening den og plant,
Hvad Himmelen af dens Sprag du fundt,
Paa Tinden høit, og lad enhver
Som diae Vaar'e ſe dem der!
Tryk ſent et Stjold den til dit Bryſt,
Guld dig til den i Sorg og Lyſt!
O, Høer Menneſke, hvis du
De ingen Videt har ebaar,
Saa læs den ſvarlig, ſal du end
Din lidte Skilling give den;
Lov alle! ſaa den op og læs
Dig underviſe høert dens Blad,
Vad under Vaa, og ſal den ei,
For du har endi din Vaandring-vei.

Guds Gjerning hos Vårn

(En Histoie fra Natten.)

Det er nu flere Aar siden, at jeg ved Katekismus-Underviſning i Aaledning af den anden Vaa i Haderbor sagde til Skolebørnene, at de ſulde ogsaa ret lidt lade Jæfus om hans Helligaad deri, at de ſulde hjælpe til at befordre hans Rige ved ſin Trodsbetjendelse ſom ogsaa med Vaandbetjening i Gaard. Jeg fortalte dem i den Aaledning nogle Histoier om lutherſke Værn i Schlefien paa den Tid, da det Land hørte til Øſterrig, og Lutheranerne der bleve haardt forfulgte. Efter min Formaning gjorde mange Værn Indvendinger, nogle den, andre ſin. Nogle mente, de vilde net gjerne give noget til ſin Høer Kirke, til Skolebørns Anliggender og Bedrings-Miſſioner, derſom blot noget vilde forære dem Penge deri. Jeg ſvarede: "Det glæder mig, at I ſige, at hvis nogen giver

eder Penge, ſaa vilde I gjerne anvende dem til at befordre Guds Rige, men det synes mig meget penere, om Værn ſaa til ſelv at fortjene Penge deri, og det kunde Hæder-Værn i Amerika meget let." Deri ſvarede nogle af Værnene, at de ikke kunde hjælpe, hvorefter det ſulde gaa for ſig. Jeg ſvarede: "Deri ſal jeg ſige eder en lidet. I ſom ere af en Familie behøver høre at hede Hæder og Moder om at overtage eder en Hæderdel Værn eller en halv eller en hel Værn. Den kunde I plante paa og anvende Anſingen til at befordre Guds Rige." Saadan Værn vil Hæder og Moder vil gjerne opfylde, og naar de alle gjorde det, vilde om Værnen en lidet ubetydelig Sum være ſamlet. "For dette," vedblev jeg, "behøve I ikke at være undſelig, thi noget ſaadant have mange Værn for eder gjort. Jeg hender en af de rigeste Grever i Tyſkland; da han var en lidet Dreng, gjorde han i ſine Feltimer nogle Svaatingeſter, ſom bruges i Kalkamp, ſolgte dem i Byen, og Pengene, ſom han ſit derfor, gav han til Miſſionen. Jeg har ſelv modtaget lige Penge af ham, da han var 10 Aar gammel." Da jeg nu ſpurte dem: "Vil I nu lægge Rætte til alt dette og ved Guds Naade ſøge at udføre det?" ſvarede de ſte Jæ. Men en lidet 10 Aar gammel Gut jagde ret vralig: "Jeg vil værte mig det og ogsaa gjøre det." Lei holdt han ogsaa trolig.

Denne lille Thomas Stad fortalte ſine Søſtende, hvad han havde hørt.

Da nu om Vaaren Plantningen begynde, had de Forældre om at overtage dem lidet Jord, ſom de ſelv vilde dyrke, ſocad de ſulde have Værn til Smadelaſen, Miſſionen og detsige. Den Værn indvilligede Forældre gjerne. Saa gav de ſig Hæd med at dyrke Jord, og de Høer Værn plante de paa ſit Støtte-Jord ſaadanne Frugter, ſom kunde indbringe mange Penge, og enhver lidet Arog, ſom Hæderen ikke fandt det værde at pløe, gjorde de ſig Rette af.

Hva den Tid var altid Holſterlaget at Hæde for Gaard ſaa diſe Værn. Forleden Aar, da jeg kom hen til dem, fortalte de mig med stor Fryd, at de nu var blevet Høer og dette Aar kunde de plante temmelig meget Værn og om nogle Aar maatte ſulde ſaa en

Indtøgt af over hundrede Dollars.

Sit Land arbejdede Værnene for det meste blot i Middags-Tiden, og den eldſte af dem, lille Thomas, var altid Anfører. For hver Naaned og hver Aar lærte de ogsaa Altitgere og Altitgere, og den lille Thomas underviſte de andre Søſtende ſaa godt, han ſulde, i at høre, regne, læſe og ſrive, men fremfor alt hørte han ſtrængt paa, at de maatte lære Katekismus. Da hans Forældre er den ene lutherſke Familie, ſom bor midt i en aarert Rælgelighed, og den aarerte Værn har flere Menigheder at beſøge og derfor ikke kan holde ſammen Skole ſom enſteligt var, ſaa begynde den lille Thomas at udføre en Skolemeſters Gjerning i en videre Ræds. Om Værnſtøtten kom nemlig Værnene fra Nabolaget ſammen, og da lærte han dem adenal Værners lille Katekismus, ſmale Plalmer af den lutherſke Plalmebog og deres Melodier; han øvede dem ogsaa i Læsning, Skrivning og Regning, læſe med dem i Bibelen og læſe for dem af den.

Saaledes tilbragtes Værnen indtil Al. 10, ja 12, ſom de Høer Værn maatte have ſin Lyſt deri, og den Høer Jæus ret fandt et Høerger i diſe Værnſtøtter.

Endoer, ſels den aarerte Værn, glædede ſig over den lille Skolemeſter. Gaardens tilføg ogsaa mærkelig i alt, i Tre og Rundhed, ſaa han i ſit lidet Aar havde en ſaadan Rundhed i Bibelen, i de Symboliſke Boger, Plalmebogen og Katekismus, ſom var at anſe for mangen, der turde have den Høer.

Foruden ſin Høeremaal, det mærlige Sprag, kunde han temmelig godt tale, læſe og ſrive Tydſk og Engeliſk, og hans indertligte Duſte var, at han forleden Vaar maatte blive konfirmeret og ſaa komme ind paa det miſſionelle Skolelærer-Seminar for med Guds Hjælp at blive en dygtig Skolemeſter. Men Høerket ſnaar, Gud naad!

I Januar forleden Aar hode Thomas's næſtſtygſte Søſter; de opſtod nu hos Værnene en ſaadan Dødsſtøngel, at de alle uden Undtagelse vilde dø og komme til Jæfus.

Ved Guden af Mai indtraf Sygdom blandt Nabo-Værnene, og den lille Skolemeſter maatte da med ſine Søſtende gaa til de ſyge Værn og ſøge ſmale

Plalmer for dem, ſ. Et. "Jæus, alt mit Haab og Troſt" o. ſ. Saa ſang de paa 3 Uger ud af dette Hus 3 Værn hen til Hjemmet hiſtoppe. Snart derpaa blev Værnene i næſte Dus ſyge. En Pige paa 12 Aar ſendte nu Gud efter den lille Skolemeſter og hans ſmaa Skolebørn for under Sang at ſehjages hjem til Høerkeren, ligſom hun ſelv kunde ſunget hos de andre døende Værn. Høerdes Duſte blev opfyldt, ogsaa denne Pige hode. Der var fremdeles stor Fryd hos Værnene, alle vilde de gjerne være hos den Høer Jæsus. Endelig i Juli Vaaned indtraf Sygdom ſig ogsaa hos Skolebørn og rammede forſt en Gut paa 7 Aar. Da jeg Dagen efter beſøgte dem, ſaa jeg ſnart, at Dødsengelen ventede paa ham og ſagde blandt andet, da jeg ſad Høer med ham, ei han vel ogsaa ſnart kom til at gaa til ſin Høer Høerker. Da var han ſaa hjertelig glad og ſagde til en af ſine Værn, ſom var 1 Aar ældre: "Johannes, naar jeg nu dør idag eller imorgen, ſaa overlader jeg dig min Del af det, ſom vi have plantet til Guds Riges Udbredelse; hvortil du anvender Din Værn, ſaa ſend ogsaa min Del med; ſe dere efter, at Intet gaar tabt." Da jeg den følgende Dag kom igjen, ſaa jeg og ſagde det ogsaa, at alle 8 Værn var ſyge, Høer endan ingen af de andre lode ſig mærke dermed. Jeg gik bort igjen Al. 1 i Eftermiddag og Al. 3 ſaa alle paa Sogeleiet. Den lille Skolemeſter, ſom nu gik i ſit lidet Aar, var en Tidlang mindre ſyge end de øvrige og var under dette Høer en troſtfuld Troſter for Forældre og alle mindre for ſine Søſtende, ſaa de Høer Værn med Troſt og Glæde ventede paa, at Høeren vilde ſalde dem hjem, hølket ogsaa ſnart hede. Forſt hode den Dreng, ſom forſt var bleven ſyge; Ugen derefter hode en Pige paa 10 Aar og den fornævnte Johannes i en og ſamme Time. Høerens Forældre grød over Datterens Død, ſprang nemlig Johannes op af ſin Seng, betragtede ſin døde Søſter og ſagde ſig igjen, og ſel da Høeren om en lidet Stund vilde give ham Høerkeren, var han ogsaa ſodt og roligt Høerkeren. 5 ſmaa Værn bleve ſaalædres i kort Tid fra dette Høer haare til Gaard, ſaa den lille Skolemeſter arbejdede alle anſtede at være længere her.

(Fortſat paa Side 7.)

De rige Børn.

(Fortsættelse.)

te Andrew, som dog endnu vidste saa meget, at der fandtes guddommelige Gud.

"Gud har forbudt det i det syvende Bud", sagde Knut.

"I det syvende Bud? Det var rart! Der staar det jo: Du skal ikke stjæle. Vi stjæle da ikke, naar vi søge at vinde et Uhr paa denne Maade."

"Ja, jeg tror vi stjæle", vedblev Knut uden at lade sig bringe i Forvirring. "Luther siger i Forklaringen over det syvende Bud: Vi skal frugte og ikke Gud, saa vi ikke tage Andres Guds og Penge fra dem med Vold, og ikke tilvende os dem med falske Været eller noget Svig; men befordre Andres Gavn og dertil bestjærne og forsvare dem."

"Og hvad betyder jeg mig om, hvad Luther siger!" raabte Andrew. "Jeg har lært de ti Bud saaledes, som de staa i Bibelen. Luther er da ikke den Herre Gud."

"Og dernæst", stødte Billy sig af sig. "er Uret ingen falsk Været; det er blot et godt Uhr. Og Handelen er heller ikke falsk; Alt skal gaa ganske ærligt til med Lodtrækningen."

"Jeg vil gjerne tro, at det er godt, hvad du siger; men det var slet ikke det, jeg tænkte paa. Lodtrækningen selv, det hele Lotterisystemet er Synd mod det syvende Bud. Der er dog bare en, som kan vinde; alle de Andre maa tabe. Sædvaner, som tager en Gud, haaber at vinde og sukker af ondt om en Fortabel paa de Andres Befordring; det er efter min Forstand Synd. De, som vinde Uret, har det bare for femti Cents; det øvrige af Urets Været have de Andre maattet betale, og de ere blevene ledvagne for deres Penge. Det vundne Uhr er i mine Dine et staaet Uhr; thi jeg har hverken sovet det med Nød heller ikke ved Sytte, heller ikke er det foræret mig. Alt jeg kunde saa det for en Spotpris, dertil var Grunden alene den, at det er bleven ophængt for Mange som et Pottemiddel, og at Mange hade været saa blinde og dørlige, at de havde villet saa det for denne Spotpris."

"Men, Kære! De vare jo tilfreds med, at det skulde gaa til paa denne Maade", sagde Andrew.

"Det gjør ingen Forandring i Ringen. Om der ere Mange, som i deres Uforstand blide enige om at gjøre, hvad det er Synd, saa bliver deres Forfatning dermed ikke ret. Om det er ret eller galt, det maa afgjæres efter Guds Bud. Dertil kommer ogsaa"

"Det var svært, naar du er floj! Har du endnu mere Visdom at komme med?" spurgte Billy spottende.

"Dertil kommer endnu, at det er højt rimeligt, at Silberts har afsedt langt flere Lodsfedler, end det var nødvendigt for at betale, hvad Uret var værd. Lader han folk betale mere, end Uret er

værd, saa er dette ogsaa Bedrageri og "Svig". Og endnu et"

"Endnu mere! Det var slet til Stolemsfær, du er bleven!" udbrodt Andrew.

"I kunne gjerne gjøre Nat af mig saa meget, I vilte; Guds Ord staar dog lige fast. Denne Saloonkiperen, Silberts, er et rent ugudeligt Menneske, en fordruller Person, som har ødelagt Alt, hvad han rier, og har dragt Rens og Børn i stor Uendighed. Nu vil han kaffe sig Penge til at drille op dels ved at spille bort Dine, som han har gjort før, dels ved at sætte op dette Uhr, som han nu har gjort. Vena I, at det er Ret af mig at undersøgte et saa ugudeligt Bøven?"

"Det er Utsammen bare Præt, det du der siger, og jeg fortaar ikke noget af det", sagde Billy ærgerlig. "Hvor har du sovet alle disse du mine Meninger fra?"

"Dem har jeg, Gud ske Lov! sovet fra den Religionsundervisning, jeg fik, dengang jeg gik i Skolen og for Presten", sagde Knut bestemt og glad.

"Da er jeg rigtig glad, at jeg har sovet mere liberale Pæer i min public school. Tunt Præt! Lad ethvert Menneske kaffe sig sin Læve, som han har Lust til. Hvad Poven ikke forbyder, det har jeg Lov til at gjøre og dermed Bøven!"

"Det er netop min Mening", tilføjede Andrew vigtig. "Jeg har ogsaa gaaet en hel Vinter i Menigheds skolen og har kunnet næsten alle fem Parter, du jeg gik for Presten; men saadant dumt Svag er aldrig faldet mig ind. Kom Billy, lad ham løbe; han hører til de Hellige, vi ugudelige passe ikke sammen med ham. Kom du; man kan blot have Medlidenskab med saadanne Loffer."

De liberale Bøven gik sin Vej, Knut blev siddende i Høvet. Det gjorde ham surt, at hans Sammenhæng og Nærvær domte, ja fordomte ham saaledes; men hans Samvittighed gav ham det Vidnesbyrd, at han havde gjort Ret, og at han i dette Tilfælde havde handlet efter Guds Vilje. Svært fulte han sig dog trost af den Velgøende, saa at han ret kunde glæde sig i sin Forverret hos Gud; han talte sine Gud, som havde forværet ham den Maade, at han kunde nyde Selskabet af en christelig Menigheds skole og lære hans Vilje ret at kjende. —

Om trent otte Dage efter blev Uhret bortspillet, og Billy Sampson var den Lykkelige. Han blev da vidundt og tilbids udgjældt af de andre Lodtagere, ja — han blev ogsaa anklaget af Mange. Man hvilede om, at Alt var ikke gaaet saa rigtig til; man sagde ham det ogsaa i Dinen. Men hvad brød "Mr. Sampson" sig derom! Der var en fri Mand med liberale Ansættelser, oplyst og frjvindt; i Skolen havde han aldrig lært noget, som kunde retlede eller forurenlige hans Samvittighed. Han brød sig hverken om Guds Bud eller den yderste Dom. Løvth-

mod, han har nu et Gulduhr i Lommen, taste Regnet om, hvilken "Lykke" han havde haft, brømt om flere "Lykkeslag", som han kunde gjøre i Fremtiden, og havde ofte den Glæde at høre folk sige: Det er rigtig en smart Pø!

Ogsaa Andrew Swins havde "Lykken" med sig, da hverken Samvittighed eller christelig Erkendelse gjorde ham slynderlig Trubel. Han lærte at indkræve Fordringer, som hverken Staten eller Principalen havde gjort. Under tiden kunde et vel anbragt Vennekæser give Regningerne til hans Fordel, og under tiden kunde han ved Smiger eller Trudler lette lidt paa Pungen hos dem, som sagde Raad hos hans Husbonde. Han lærte at kjende "Smarte" og "Grunne" fra Hverandre og træffe sine Forholdsregler derefter. Hans Indsig i Forretningsførelsen tiltog, og det gjorde ham ret en Fornøjelse at studere det juridiske Maffineri grundigere og grundigere.

Principalen ansaa Andrew for at være et fintt ungt Menneske som nok vilde komme frem i Verden. Ogsaa i Hjemmet var han vel anset. Han var en "Gentleman", forstod sig paa Visdom, kjendte Værdien af Tid og Penge, holdede liberale Grundsatninger og var helt ophøiet over alle religiøse Betænkninger. Han var vistnok ikke mere end 17 Aar gammel; men han kunde ofte høre sin Fader sige til dem, som vare der i V. sig: "Der sidder et gammelt Hoved paa den Kar'en! Der vil blive noget af ham!"

Denimod Styrningen af Karet paa tog hans Principal sig at føre en Proces, som dreiede sig om store Summer Andrew, som sad i Kartheden og stred herte Utsammen og saa, hvor han lagde Dokumenterne i Sagen, de Revisere, som skulde drive Sagen hjemmeh.

Om Aftenen had en "Gentleman" om at saa tale med "Dr. Andrew Swins". Det var en gammel, fin og meget ventli, Mand, der som han sagde, sandt en Fornøjelse i at ralle unge opadstræbende Mand en hjælpende Haand. Han havde hørt meget godt om "Dr. Andrew Swins", glædede sig over hans Forretningsdygtighed, og udbad sig endelig Tilsludelse til at overkræfte ham en Hundrede Dollars-Seddel. Andrew gjorde store Dine, men han fattede sig dog snart.

"Og hvad Tjeneste ventler De da, at jeg skal gjøre Dem?" spurgte han rolig.

"O, egentlig Intet", svarede "Gentleman'en". "En Ubetydelighed, egentlig en ganske ringe Ting. Ser De, min Hære unge Dr. Swins, blandt de Papirer, som deres Principal til idag, er der en Kvittering, som ser saa og saa ud, saa stort er Beløbet, saadan er Dattum'en — seer De, kunde ikke denne Kvittering komme bort?"

Da blev dog Andrew lidt trang for Været, og det var, som om han havde hørt engang: Du skal ikke stjæle! Hans Pæst og hans Confirma ondundervisning ranted ham ihu. Men det varede kun et Dieblif, og andre Grundringer traenget sig ind paa ham. I Public

Stolen havde han stedse læst og hørt, at Formue gjør lykkelig, og at Rigdom og Væ er det, man skal stræbe efter i Livet. Dernæst havde han desværre forlængesiden frænklet sin Samvittighed, og hundrede Dollars holdt han i Haanden, hvilke han kunde "fortjene" med ganske liden Nøie. Nu ralle Fortuna ham Haanden, nu byggede Lykken at indfinde sig, og, var han kun lidt "smart" saa var vel Faren ikke saa stor. Han puttede Seddelen i Lommen, nikkede lidt med Hovedet, og — Sagen var afgjort. Vistnok vilde Samvittigheden endnu engang gjøre Oprør, da Kvitteringen blev savnet, og Principalen kom i saadan Forlegenhed, at det nær havde gaaet ham galt; men det gik snart over. Den, som gik "en hel Vinter" i Menigheds skolen og for Presten "næsten lærer de fem Parter", han er snart færdig med saadanne Ting. I "Reader'en" stod der jo: Man maa hjælpe sig, som man kan — Gamle blev rig og var nu lykkelig osv. — Og hvad var det da, som var sket? Andrew havde da ikke "stjålet"? Det var da bare en Kvittering, som var kommet bort. Og: havde han ikke gjort det, saa havde det vel været en Anden, som havde gjort det. Det var altsaa rigtig, at han havde benyttet sig af Leiligheden og grebet Lykken i Forten.

Ku røgte "Mr. Andrew Swins" finere Cigaretter end før; nu havde han senere Hanser paa Hænderne, og den hele "Gentleman" lugtede af Ruslys og Kolon-Vand. Med Billy Sampson var den begyndende Jurist altid gode Venner. De omgiktes ofte med hinanden, meddelte hinanden sine Erfaringer, fandt Leilighed til at gjøre flere "Korretninger" og — saa med Foragt paa den stakkels Knut Hjartbal.

Denne maatte være i sit Været og "træle" medens hine kunde fare meget omkring paa Baden; han gik hele Ugen i sin simple Arbejdsdragt, medens disse stedse vare "fint" klædt. Han havde hverken Gulduhr eller mange Penge i Lommen; thi hans "gammelddagse" Foder var temmelig knap med Pengene og mente, at skulde man nogenstunde vente at saa en Daler, saa fik man først lære at gjemme paa Stillingen. Og det Forunderlige var, at Knut var enig med sin Fader, fælle sig vel ved at leve efter hans Grundsatninger, arbejdede gjerne, bad endog hver Dag, læste i Bibelen, besøgte Kirken om Søndagen, ja forsømt ikke engang sin Børnelærdom. Billy, Andrew og andre "dannede" "Gentlemen" sagde, at den Knut var rigtig en Nat; men saa kunde man jo heller ikke vente Bedre, naar hans Fader ikke havde støttet ham en liberal Opdragelse, som svarede til Tidens Fordringer. Faderen havde jo illede for at sende ham i Public Skolen sendt ham i Menigheds skolen, og der havde han næsten ikke lært Andet end Forklaring og Bibelhistorie og Psalmers.

(Mere.)

Tacoma Adv.

H. V. ROBERTS,
Sandslæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-grapher

Har nu faaet sig et nyt og elegant FOTOGRAFALBUM

California Building, Pacific Ave. TACOMA WASH.

Inngang baade fra R.R. Str. og Pacific Av.
TAG ELEVATOREN

Magazine Binding Commercial Books

NEIL & ANDERSON

Bogbindere.
Tacoma, Washington.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.
Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

J. M. Arntson,
North Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
samt Stjæber, Kontrakter, et. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA WASH.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-handler og Skomager
S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Koncertsaal og det nye Dampskibets forberedelse i Sarge Office

Griffeligt Gøvberg for Indvandrere og andre Reisende
Pastor E. Peteren, Emigrantmissionær, trafles i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Raad og Daad.

127' Hull. Indtægt for den Bek. Sjæst med de 1 den Street Car lig til Sjæst.

Pacific Distrikts Væstev.

Biskkan, I. J. 201 Everett, Wn.
Borup, P. Gor. A. & Pratt
[Stra. Kureka, Eal.

Christensen, M. A.
1422 7th Ave., Seattle, Wn.

Foss, L. C. Stauwood, Wash.

Grønsberg, O. 1663 Howard St.
[San Francisco, Cal.

Hagoes, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.

Harstad, B. Parkland, Wash.

Holden, O. M. Astoria, Oregon.

Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.

Jensen, A. H. Fernside's, Cal.

Johansen, J. 204 J. St., Fresno, Cal.

Larsen, T. Parkland Wash

Lane, Geo. O.
Box 236, Fairhaven, Wn.

Nissen, L. Wilbur, Wash.

Orwell, S. M.
425 Ea. 10. St. Portland, Or.

Pedersen, N. Silverton, Oregon.

Sperati, C. A. 2550 So. I Str
[Tacoma, Wash.

Stensrud, E. M. 235 13th Str.
San Francisco Cal.

Moses, J., 3122-1st. Ave.
Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald" for 50c om Aaret.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knutvold, Treas.

BEPLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and Room Moldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 506. Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra kl. 10. til 3.
Lørdag fra kl. 10. til 12.

V. D. Karson.
E. W. Gunn.
W. C. Selma.
D. S. Vandervell.

President.
V. President.
Cashier.
Asst Cashier.

4 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes. 1ste Januar og 1ste Juli. Indvi-ninger paa alle Sted i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD!

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.—

"HEROLD"

indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Nyheder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og Hjemmet. Lærere bør især mærke sig Herolds Katekismusfortællinger.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. HANSTAD, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Måneder..... 25 Cts
Et Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Blevit:

Allt bedrørende Bladet sendes til „Pacific Herald“. Alle andre Forretningstager sendes til Pacific Luth. Universitets Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør helst sendes i Money Orders, lydende paa Parkland, Wash.

Udtag til Indremissionen og Church Extension bør sendes til Dr. J. E. Rynning, Fern Hill, Wash., Raaherret for Pac. Distrikt.

Reisen til Alaska en Høitid.

Noar en Stolebrøng i samfulde otte eller ti Måneder af Aaret stiltigt har brugt sin Tid, sine Gaver og Kræfter i sit Kald, nemlig at lære det gode, som daglig bliver pålagt ham, da pleier han at faa en Ferie, som det kaldes; det betyder her en Hvile fra Stolen.

Man finder, at Menneskets Kandaconer trænger en saadan Hvile eller Forandring af Omgivelser og Omskiftende, hvormed Sjælen og Legemet befræstiger sig.

Hvilge manges Mening var en Stoleferie slet ikke bestaa i Ordsløshed eller Lediggang eller Feltagelse fra at udføre grovt eller haardt Arbejde. Vægeme vil og maa drøge Kande, saalænge det er live. I Lighed dermed maa Kanden ogsaa daglig være i Virksomhed paa en eller anden Maade.

Naar alle Vægeme nogen rigtig Anstrængelse, som i Ferien ogsaa sørges Kanden, fører den i en anden Retning end for og derved baade starrer den Hvile paa den ene Side og en sund Udvikling paa den anden, saa vil Vægeme blive fribdende ordsløst, eller bare øde og drille og sove, medens Kanden Virksomhed fremdeles gaa netop i samme Retning som under Stolegangen, kun med den Forskjel, at den i Ferierne mener, at den nu bør have let, og ogsaa haabeligt Værelse. Naar Kanden unge Børn eller Dreng efter Ferierne atter begynder paa Stolen, saa vil man finde, at hvilen Vægeme eller Sjæl har faaet nogen mærkbar Hvile eller Udvikling i Ferierne, ja det er for dem ingen anden mærkbar Forandring end den, at de i Ferierne omgæves Forældre, Søskende eller Slegtninge og

venner, men paa Stolen Værene og Kamerater. Forresten er baade deres Vægen og Kanden Virksomhed væsentlig den samme hele Tiden baade paa Stolen og i Ferierne. Saadan Stolegang og saadanne Ferier forklarer godt nok dette, at endog høvle Farmerynter efter nogle Aars Forløb forpuppet sig som nervepæge, omdøbrer, udehjælpelige Mødrer, der blandt Farmere knapt kaldes Beans from Duckshots eller saa længe Sælden paa en Hvil. Naar saadanne frælsede Folk kommer ud i Verden som Værene eller Værene, da er de i mange Ting et nok saa mærkeligt Spektakel, eller Skæpsil, som mange vilde have godt af at se sig i. Efter nok Rening gjer man Stolegangdommen en meget haardt Urensning, naar Værene eller Forældre indbilder dem, at de ikke har godt af tungt legemligt Arbejde i Ferierne. Denne haardt Rening har mere og mere indføjet sig i vort Samfund.

Lygtigt haardt, men fornuftigt og nyttigt Arbejde med Vægeme tror vi er den bedste af Gud forordnede Ferie for Stolegangdommen. Vi tror, at Arbejdet helst bør være ude i frisk Luft og saa haardt, at Kanden omtrent løber Pusten til al anden aandelig Tøffel end den, som Familien Omsorg og Menighedsens Gudsbeder yder, samt den alferuods indligte Afdækning. Denne Rening har ikke alene min Ungdomsforandring, men ogsaa de sidste halvandet Aars legemlige Arbejde under en befærdig Kælle til og Arbejde i Autos eller Kjøbte Guldskifter bestyret mig i.

Bed min Værelse var baade mit Vægeme og Sjæl saa udfærdig, affærdig, og ubematet, at det forekom mig umuligt længe at kunne holde det ud. Dette vil vistnok alle, som du omgives med mig, kunne bevidne.

I saadan Tilstand kom vi omtrent midt paa Vinteren til Dena, Alaska. Der maatte vi ligge i et stødligt Udvælt i Stoven indtil i temmelig streng Kulde og julede Blæst. Vor Høde var haardt tilfærdig og Madslysten endnu ligesaa haardt, som da vi forlod Hjemmet. Vdi Heber og en ulidelig Lærst indfandt sig her i det uante Klimat, derefter ogsaa Vølgen. Paa Grund af det mineralholdige Vand led Værene ogsaa betydeligt og uallige Udflugter udenfor Teltet vilde heller ikke stude Vægeme. Naar man saa har begyndt paa sit Søde Kar og ser foran sig den alverlig Gynningsbede af bare eller trælle fere Qvæderne Vand, mere end et Aars Produkt, fra Søen og over Chilkoot til Yukonflodens Riber, da frælses man nok alvorligt. Saade min unge Kællamerat og jeg frælses i fem Dage. Men for ikke at trælle huerandens Mod turde ingen vellege sig.

Da det nu maatte mere end nogen Gang jør i vort Liv maatte lyde til os dette for Nybyggere i Pærns saa vel kendte Ord: "root hog or die", saa

tag vi os sammen, saa godt vi kunde, og begyndte at trælle Kjællens opstær Chilkoot Riber fra Søden virkelig perlede udyret Rygge. Det var solst med stort Vind. Naar vi stundom frælsedes til at hvile og pøse ud noget længe, saa begyndte det at isne omkring os som om et Islagen var strengt om vort uagte Vægeme. Vi var nu vant til tungt Arbejde, og den ulle Kræp protesterede mod de tunge Væs, som den ofte fandt sig sværdt foran. Men her hjalp ingen Værelse. Vi var udenfor Stridernes Agitationer og Løse, Vægeme maatte stude sig i Trællingen baade om Dagen foran Kjællen og om Aftenen ved den daarlige Suppe. Og det var utrolig, hvor snart det lærte et stille sig under Forholdene. Fornæsten og Læsternes maatte ogsaa tomme til Hjælp. Vi maatte, at vi ikke maatte være for varmt påklædte under Arbejdet heller ikke standse længe eller ofte, og endan mindst drille mere tolet Vand end absolut nødvendigt. Vi lærte at stude os ganske let under Arbejdet for at Vægeme kunde nyde en fri Uddansning og Søde. Vi sit hofte og stode op en del Del Slim og Krenhed fra Værene, snart begyndte vi at faa Kaldst og solte om kort Tid ganske godt. Hungeren hjalp Kollen og denne til mere og mere Lust til at behage og tilfredsille Hungeren paa bedste Maade. Saaledes blev vi om saa Dage baade bedre tilmode og stærkere til at udføre vort ofte temmelig mætsfulde Arbejde. Haardt Stræv var her nok bedste Medicin, vi blev begge snart baade paa Vægeme og Sjæl meget stærkere end da vi forlod Hjemmet.

Vil nogen, siger: I maa være overordentlig stærke Mennesker, da tør vi svare, at det ikke er Tilfældet. Vi var virkelig temmelig daarlige, da vi begyndte vort Arbejde, men vi blev bedre til hver Tid. Og vil I ikke tilskrive dette en sand legemlig Anstrængelse, saa for I tilskrive Dem det, der har sagt: som dine Dage er, skal og din Stærke være.

Vi behøvede gode Vægemeskrifter, vi sit d. m. ogsaa og desuden med vi en mærkbarlig No og Tilfredsbed med vort Kar, som vi blev baade foruadrede over og maatte da og maa nu talle Gud inderligt jør. Det er som om man i Dænen naar langt nærmere Gud og den himmelste Jæder end vidt iblandt sine bedste Venner. Til de høve Venner, som jeg forloot, har jeg endt om os under dette Frærd, vilde jeg have sagt: I behøver slet ikke at trælle over mig. Jeg kan med Sandhed sige, at den Tid var mig den letteste og mindst betyngningsfulde holdandet Kar, jeg har haft, siden jeg kom til Pacificflysten. Dette er sandt, enten man vil tro det eller ikke. Derfor har jeg heller ikke paa minde Kar solt saa vel eller velst saamaget, som jeg nu gjør.

Det menneskelige Vægeme er af Gud skabt og dannet for Arbejde og fornuftig

Anstrængelse, hvormed Begjærige bederne lærer. Og den, som ikke nogen Gang har prøvet sine Kræfter til det udyrbeste, d. e. langt mere end han tænker, han kunde taale, han har virkelig slet ikke nogen tilnærmelsesvis ret Forstilling om, hvor meget det menneskelige Vægeme taaler af Strædbæder. Han tænker og taler langt taabeligere derom, end den blinde om Forværet.

Det menneskelige Vægeme er ikke saa usæft, som den rygtede og forfærdede indbilder sig, heller ikke saa anfærdig og dræfteligt, som den nervepæge og dræpstrille tror. Endog efter Syndesjælden er Menneskets Vægeme efter sin Stærkelse noget af det bedste, stærkeste og mest udholdende af alle naturlige Stabninger.

Ja som det Vægeme og Dage ere, saa skal det stude være. V. D.

Luther om Religionskolens Mønstander.

Men at den andre Dævel stiler sig saaledes til Sagen (Religionskoler) og indfylder det høvelige Verdensherte dette, at de saaledes skulle forlade Værene og Ungdommen, det er intet under.

Og hoo vil fortælle ham deri? Han er en Verdens Fyrste og Gud (Job. 14, 30), hvorefter er det da muligt, at han nu skal stude Behag i, at man ved Gungelset forstyrret hans Næder, Klostrene, og de græslige Sætter, hvor han alferuets færdtæver Ungdommen, holdet jo er ham saare meget, ja ganske og aldeles magtpaaliggende? Hvorefter stude han tilstude eller tilstude til, at man udbrag unge Folk rett Jo, en Kar var han, om han i sit Rige stude lade det ste og hjælpe til at udrette det, hvorefter det alferuethigt maatte gaa tilgrunde; hvilket vilde ste, naar han misjæde den latre Vid, den høve Ungdom, og maatte taale, at de paa hans Selvfærdig og med hans Gode stude beværet til Guds Tjænefte.

Derfor beder jeg eder, alle, mine høve Herrer og Venner, for Gud og den skælle Ungdoms Stød, agter ikke denar Sag for saa udyrbelig, som mange gjør, der ikke se, hvad Verdens Fyrste tænker paa. Thi det er en alvorlig og stor Sag, som er Ardens og hele Verden vigtig, at vi skulle hjælpe og sørge for Ungdommen. Dermed ere da ogsaa vi og alle hjælpere og tjænte. Og tænker paa, at saadanne stille, hemmelige og lumme Kæftelser af Dævelen maa man hindre med kort kristelig Alvor.

Hjære Herrer, maa man aarlige anende saa meget paa Bøsser, Veie, Broer, Dæmninger og utallige andre ligende Ting, for at en By kan have tinnelig Fred og No, hvorefter stude man da ikke meget hellere anvende ligesaa meget paa den skælle trængende Ungdom for at faa en diellig Rand eller to opdragte til Stolemestre. Forfat paa Side 7.

Kirke og Mission.

2. 31

Fra Wittenberg, Wis., meddeles, at det nye Barnheim dersteds skal sælges og Bortvare andringses i Familier.

Medgløveren af "Lutherans in all Lands", Dr. J. W. Decker, er blevet ansat som engelsk Professor ved den nye lutheriske Presbiteriale i Blair,

At det ikke blot er Kirkebladene, som gaar ivrigt med de hjemmelige Selskaber, men at ogsaa politiske Blade kan lægge et kraftigt Ord ind i den Sag, fremgaar af nedenstaaende, som vi tillader os at gengive efter "Fargo Posten":

"Hjemmelige Selskaber groer jo her i Landet op som Vandhale, og de fleste af dem har, som man vel ved og alle burde vide, absolut intet andet Formaal end at skaffe fede Levebrød til en Flot Læverandere og Industriidder, som ikke gider ernære sig ved reddeligt og ærligt Arbejde. Alle disse Selskaber har hver sine "Jubilees-Ceremonier, som ethvert Medlem, der optages i Selskabet, maa gennemgaa, og som vel er det mest tullede Galakspus, som en Mennekehjerte kunde udtænke udenfor et Galkhus. Og dog lader Tusket til at gjøre Indtryk selv paa adruelige og normale Mennesker, og det er vel dette, Industriidderne har beregnet, idet de omhyggeligt har studeret Mennekesnaturen. Der er jo nemlig i enhver Mennekesjæle en større eller mindre Hang til Mystik. Men somme Læder herder det ogsaa, at det gaar galt, naar et nyt Medlem skal gennemgaa Jubilees-Ceremonierne. Iblønde de utallige hjemmelige Selskaber hertilands er der ogsaa et, som kaldes "Maltaernes Orden" og er meget udbredt, og foreleden skalde en Høyt Terrence i Jamesstown N. Y., gennemgaa Jubilees-Ceremonierne ved Optagelsen i Selskabet. En af disse var følgende: Fra Hallens Loft hang et Tong, hvis nederste Ende var et godt Stykke ovenfor Gulvet. En Væder-Kem blev saa slaaet om ham og Tongens nederste Ende fastgjort i denne Kem. Saaledes blev han altsaa hengraadt, vinglenbt horifontalt. Derpaa blev han svurret rundt med en rasende Hast, saa hans Kropp gik som en Kuglersten. Nu hændte det sig, at medens Maanden snurrede rundt i voldsom Hast, glap Strømmen i Taget, som holdt Tonget og Maanden, og denne faldt med stor Voldsomhed ned paa Gulvet og Maanden med det haarde Gulv, saa han blev forfærdeligt forslaaet og herefter vil bli en helvælses Krøbling. Imidlertid har han lojfort Vogen for en stor Sladestatuering. Men hvad der er os absolut ubegribeligt er, hvorledes dog-

ne, forstandige Mennesker kan beløve sig til eller at lade sig narre til at underkaste sig Rige idiotiske Galkhus-Læser."

De lutheriske Finlændere i de Forenede Stater har udsendt et Opraad til alle Landets Lutheranere, nausket Nationalitet, om Hjælp til Oplyselsen af et College og teologisk Seminar i Hancock, Mich. Kwanta Stole er beregnet at koste ca. \$21,000, og det er mere end den finsk-lutheriske Synode magter. Oplyselsen af saadanne Anstalter synes især at være ynkæret nu, da en saa nyre Udøndring til de Forenede Stater fra russisk Finland er begyndt. Folket dersteds er ved et kærligt Masblet berøvet sine nationale Rettigheder, og Tusinder af dem vil hellere forlade sin fædreland end træde under Czarens Nag.

Past. Korvik, Præsident for Grand Forks College, har ifølge "Folkets Avis" udtalt, at nye Stole ikke vil blive oabt til Stateren, da Bestyrelsen har besluttet alle at sadne den, for den er betalt, og alt befinde sig at være i beste Orden.

"Det er nu 40 Aar siden Marshall Ogrupper først blev besøgt af Missionærer. Dengang laa alle Der i det dybeste Debnslab. Paa 16 af disse Der virker der nu indfødte Missionærer, og der er 75 Steder, hvor Evangeliet prædikes og saaledes gjøres tilgængeligt for 11,000 Menneker. Der er 26 Maand anstalt til at prædike Evangeliet, som blir lønede; foruden disse er der andre kristne, som virkar uden Detaling. Missionen dersteds hæder sig nu i Bistandslykkelighed. De indfødtes Bidrag til Missionen beløb sig forrige Aar til \$1208, medens Bærennes Pan i samme Tidrum beløb sig til \$1230. Der er nu over 2500 Kirke-medlemmer dersteds og Skolerne besøges af ca. 1500 Børn."

To Spørdels-Kompanier i Chicago har begyndt at bruge Røgogne paa sine Linjer. Prisen for Brugten af dem er \$10 for en Bog og \$3.00 extra pr. Stykket for de andre Boger, som man kan lunde vente, for ikke Rudertateme med blide Dine par dette nye Arrangement.

Patience Wash, nogle Dage efter at Past. Hagoes og Hustru var komne tilbage fra Polen, som Menighedens Folk og Radoer ved Lovrence sammen og overrastede dem med en pen Gave i Penger for deres Behov. Pengebeløbet, som var over \$40.00, overtalels Mrs. Hagoes med en valler Bellomstjiljer af Kirkefangeren, Dr. Lars Hansen. Han onstede Prestefolkene Held og Lykke og Herrens rige Besiguelse i deres nye Stand.

Derefter nød hele Forsamlingen en for Anledningen serveret Middag, hvorefter man mødede sig det bedste som, Omstændighederne tillod. Det var i alle Dele et værdigt og pent Møde.

Vor Frelser Kirkes Kvindeforening i Tacoma møder Kl. 2 Eftermiddag Torsdag den 24de dennes hos Mrs. N. Olson 512 S. 32 Strs. Tacoma.

Fra Cameroun, Vest-Afrika, meddeles, at de katolske Prester dersteds har begyndt at uddele berufsende Drikke (Rum) blandt de indfødte for paa den Maade at stode og modarbejde den til protestantiske Missioner dersteds. Det skal nu ikke være saa sjældent, at nye Missionærer blir mødt af de indfødte dersteds med den Bæsteb, at "Presterne (katolske) gir os meget Rum, vi liker dem bedre end eder." Det er næsten utroligt, at selv Romerkirken skal kunne gribe til et saa skændigt Midde for at fremme sine Interesser.

"Det vil sikkerlig være af Interesse for vore Læsere at blive underrettede om, at den romersk katolske Kirke, d. e. Baven, fremdeles driver Afskabshandel i Spanien paa samme Maade, som den gjorde i Tyskland paa Reformationstiden. . . .

Det var denne skændige Handel af Tødel, som opvakte Luthers Harm og gjorde, at han opslag sine 95 Theser paa Slotskirkeporten i Wittenberg og dermed begyndte Reformationen. Og nu, efter fire hundrede Aars Forløb, kommer der fra en paalidelig kilde Underretning om, at denne skændige Handel fremdeles drives i Spanien — det Land, der rimeligvis i vore Dage er katolikismens mest besøgte Sted. Kom er uforanderlig, hvor det selv holder Tødelerne." (Luth. Witness.)

Prins Bernadotte forsommer ingen Leilighed til at virke for Gudrigets Fremme. Da han saaledes i forrige Maaned, med sin Familie skalde reise til Kolaasen, Norland, lod han Prinsessen og Børnene tage Veien over Hjerpen medens han selv reiste via Offerdal i den Hensigt at besøge de der værende Lapper og holde religiøse Oplyggelsesmøder blandt dem.

Past. Amdalrud i Crookston, Minn., er af den norske Sjømands-missions Bestyrelse bli ansat som Sjømandspast i Rio Janeiro, Syd-Amerika. Past. Amdalrud synes desværre ikke at kunne taale Nordvestens værste Klima.

Past. N. Anderson af den Forenede danske Kirke har i "Dansternen" givet sit Samfund følgende mindre smigrende Ektubmaal: "Det ser ud, som der (i den for. Kirke,) rummes gammel or-

todols Lutherdom, en Del Methodisme, en tilfældig Reining, en Reining med bestemt Afstand fra Skitsme, og der kan peges paa mere, og mon Grundtvigianismen slet ikke findes der?"

En i Horsens, Danmark, boende Mand eier, i Folge "Guldpost", et Eksemplar af en Bibel fra Midten af det 16. Aarhundrede; det er den første danske Bibel, der er trykt, og den er kommen for Dagens Lys paa en ganske endommelig Maade. Den blev funden i en Kloft paa et Vagetræ i Abels Stov, ca. 3 Mil fra Odense. Træet blev hugget om og solgt ved Auktion, og da Kjøberen parterede Træet, kom Bibelen til Lyne. Den har været i den nuværende Eiers Familie siden Slutningen af det forrige Aarhundrede og

Eufelte af de saakaldte Christian Gendevor-Foreninger lader sig nu ikke længere nøle med "kristelige Bestrebelse" men har ogsaa til en Afstedling fundet paa at afholde Festeveddeløb. To saadanne har de nemlig nu faaet istand, et i Niverhead og et i Northville, N. Y. Det værste ved Sagen er, at de ogsaa har udlovet Premier(\$50) for den bedste Traver. What next?

Den russiske Czar, hvis Navn man i det senere har sunget i høie Toner baade i Prester og fra Prædikestolen for hans forment adelmodige Bestrebelse i Mennekeheds Interesse, har paa en vist Uvælsken, idet han har forbudt de lutheriske Prester i Østerrø-provinserne at samle Børnene i sine Menigheder til Konfirmationsundervisning. Den eneste Maade, hvorpaa de lutheriske Prester i nævnte Provinser hidtil har kunnet faa medbest Ungdommen den nødvendige Kristendomsundervisning, har været ved at samle dem i Huse omkring i Menighederne og saaledes nogle Maaned for deres Konfirmation kunnet undervise dem i Katekismen. Nu har Czarven ved et Vænestrog strængt denne Uvælsken, og dersom de lutheriske Fædre dersteds vifer somme Eiggældighed for Børnenes kristelige Oplyggelse som mange herilands, vil den lutheriske Ungdom i de russiske Østerrøprovinser komme til at vokse op i en ligesaa utvoldenhed som deres græsk-katolske Medborgere.

Formand Holme kom Tirsdag til bage fra Iowa, hvor han ogsaa havde besøgt sin gamle Moder, der nu er 94 Aar gammel. Hun er rask og rolig, men lynt er daarligt. Som en Mærkelighed, fortalte Formand Holme, at hun begynder at faa nye Tønder og nyt Haar. Det gamle graa Haar er faldt af, og nu faar hun nyt fint sort Haar som paa et Barn. Hun lever hos sin Datter i Highlandville, 20 Mil nord for Decorah. Reform.

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne
Rute.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl.
8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGN

Vor Frelses norske

luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2530 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
" 11 A. M. Holmesse-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedn, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m.
i Maanedn, Kvindeforening.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skind- bind	\$ 65
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
" " med rødt Snit og Al- bumsspånede	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibel- historier	25
Katekismer	15
Jessendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Paci- fik Distrikt	25
Ny Testamenter	25

Spør Tid og send til os efter
disse Bøger.

Adresse:

Pacific Luth. University Ass'n
Parkland, Wn.

Pacific Lutheran Academy

and

Business College

...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric
Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Wash 1910

Gjælt for Herold.

J Moses Seattle	50
Mrs W M H Petersen St P.	2 00
P Stadum Barnesville	50
O H Solum	50
T A Broten Bagley	50
H Eystad Morris	50
J Berge Deerfield	50
C Svensen	50
H P Omoth Lyle	50
O Rosten Winlock	1 00
L C Lane Albert Lea	1 00
C J Peterson Toronto	50
C C Kjendstad Brandt	50
Mrs L C Hage Toronto	50
Mrs J Helgesen Hills	\$1 00
O K Gigstad Eaton	50
Mrs P Rabley Clarks Mills	50
Rev A O Afsen Jesper	1 00
D G Ringen Belvidere Mills	50
O J Saunes Seattle	50
Mrg C R Crist Mayville	50
B Nelsen Melby	50
Jno Lienlokken La Crosse	2 00
Rev L C Foss Stanwood	1 00
Rev R O Brandt Branbt	50
Miss Jahr Bradsberg	50
Dr Rynning Parkland	50
Th Halvorsen	50

[Fortf.]

E. Berran,

Dist. Rofs.

I en afsidesliggende Bygd flakkede en af disse selvgjorte og selvkaldede Prædikanter omkring og forvirrede Folket, det bedste han formaaede, med sin forvirrede Tale. En Søndag Morgen træder han paa sin Vandring ind til en gammel Bonde; han beder om Tilladelse til at holde Opbyggelse i hans Hus og opfordrer ham til at sammenkalde Naboerne. Bonden en gammel, enfoldig, troværdig Lutheraner, svarer ham, at de havde sin Præst til at prædike for dem; han havde ingen Lyst at sende Bod omkring og troede ikke heller, Nogen vilde komme; da den Anden imidlertid talte om Folkets store aandelige Nød, Præstens Ligeegyldighed og Mangel paa aandelig Forstand og Liv, og derimod om sin egen store Kjærlighed til Sjælene og Iver for at drage dem til Kristus og frelse dem, saa gav vor Bonde efter for hans indtrængende Bøggjæring. En Del Folk kom sammen, og Opbyggelsen skulde tage sin Begyndelse. Bonden tager ganske rolig Luthers Huspostil og 2det Bind af Luthers Folkebibliothek ned af Hylden, leverer dem til den Fremmede og siger: Du er nok saa snil, Fa'er, at læse for os Luthers Prædiken og hvad Luther skriver i dette Stykke her om "Saignerne og Vinkelprædi-

kanterne.* Manden kunde ikke godt undslaa sig herfor og læste for de Tilstedeværende først en ypperlig Prædiken og derefter Luthers fortræffelige Belærelse om og Advarsel mod Sektprædikanter. Den arme Mand folte sig naturligvis selv truffen, men i sin Nød vidste han ingen anden Udvei end at paastaa, at dette Stykke om Sektprædikanter slet ikke var skrevet af Luther, men forfalsket af Præsterne; thi Luther kunde aldrig have lært saa ugudeligt; han havde ikke villet forbyde Lagfolk at bekjende Kristus og frelse Sjælene. Vor gamle Bonde vilde ikke indlade sig i nogen frugtesløs Strid, men svarede blot; Da du ikke vil erkjende det rigtigt, som vor Kirkefader Luther har skrevet og lært, men erklærer det for ugudeligt, saa vil jeg ikke have dig længer i mit Hus, men du faar være saa snil og strar forføle dig bort. Manden gik, og vor gamle Bonde har ikke siden seet noget til ham.

Kjære Ven! skulde du faa Besøg af nogen saadan selvkaldet Sektprædikant, saa giv ham 2det Bind af Luthers Folkebibliothek, og lad ham læse for Forsamlingen det Stykke om Vinkelprædikanter; du skal se, det virker som Kottokrud paa Rotterne; da komme ikke igjen.

Fortset fra Side 1.

paa Jorden, da saa mange af hans hjerte Læringer alt var hjemme hos Jersiferen. Og se, Herren hentebe og saa ham til sig. Noget Dage før sin Dod blev han med store latinske Bogstaver de Ord paa Baggen: "Jeg slipper Jersum ei" og nedenunder: "Thi han vil heller ikke slippe mig."

Daad Børnene havde plantet af Safferris, blev togt til Molassjet og sendt til mig. Under saadanne Omstændigheder, led ellers meget af Orøden Stude paa Marken, Kreatturene troedte og saa ned en Del, saa Ildbillet var ikke saa stort, som det ellers vilde blevet, men det som er tilbage, skal, naar det bliver solgt, sendes til Synodalskretsen.

Side nu den trofaste Jersifer, at denne forte Børnehistorie maatte i Allet Hjertet som læse den, jærlig hos Fortællere og Børn, ditte megen Selvindsigt. (Pastor Scholz).

Fra 21de April til 1ste Mai næste Aar villet Internationalt Missionsmøde blive afholdt i New York. Til dette Møde er alle protestantiske Missionsseksler blevet mindet om at sende Dele-

Fortset fra Side 4.

Selv deraf skal desuden enhver Bøgger lade sig betrage, at han hidtil har maattet se saa meget Benge og Gode paa Kflad, Nesjer, Vigiller, Stiftelser, Testamenter, Marsdage Tiggermunk, Broderkober, Balsarter, og hvad det nu er altsammen, og at han nu i Fremtiden af Guds Naade er fri for saadant Ros og slige Gaver; og derfor skalde han dog berøst, Gud til Herre og Tak, vilde give en Del til Stoler for at opdrage de flakke Børn, hvorved det vilde være saa fordelagtigt vel anvendt; thi han maatte dog til ingen Nytte have givet ti Gange saa meget til ovennævnte Rosere og endan mere enig, berøst dette Evangeliet's Lys ikke var kommet og havde frelst ham deraf. Og han skalde dog erkjende, at naar det er saa meget i Betragtning, og det falder saa tungt og gaver saa traat og tragt, saa man visstlig Djævelen være paafærde; thi han satte sig ikke saaledes imod det, da man gav til Klostre og Nesjer, ja flakke sammen til dem i hobevis. Thi han føler, at dette Vert ikke tjener hans Sag. Saa lod nu dette være den første Marsag, alle hjerte Derrer og Venner, som skal betrage eder til det at modsta Djævelen som den allerstakeligste hemmelige Fiende.

Er det for løstbart.

Naar en flittig og samvittighedsfuld Missionær eller Sjælsøgger, ser hvor lidet han i Grunden kan gjøre for egentlig at undervise sin Hjerdes Lam i den hvide Bisdom til Salighed, og han tilføjle ser og ved, at Fortællere saagodtsom intet gjør for dem, nei ikke engang holder Husandagt, da bliver han ofte forfærde baade for sit eget og Fortællernes Ansvar. Thi han tror og ved, at han skal frem og afslutte Regnskabet for den stærke og udfjære Gud for de Jaar og Lam, ja alle de Goder og Gaver, som var betruet ham.

\$1.15.

"Illustrated Home Journal" et udmerket Tidsskrift for kristne Familier

og

"PACIFIC HEROLD"

for blot \$1.15 om aaret.

Han ved, at engang vil det lyde til ham fra Dommerens Mund enten bette forfærdelige: Du onde og lade tjener, sig fra mig, du forbandede, jeg kjendte dig aldrig; eller ogsaa dette berlige: vel du gode og tro tjener, du har været tro over lidet, du skal sættes over meget. Gal ind til din Herres Glæde.

Det Arbejde ligesom for Barnene vil baade for Fortællere og Fortællere Vedkommende være noget af det mest afgjærende Bidræb i denne Sag. Luther faar, at Fortællere (naar det her.)

A. Salmsen,
Ibelsamneret Optiker.

Dinene undersøger efter alle Sidenkandens Regler.

920 Pacific Ave., Tacoma, Wa

Scandinavian Seamen's Mission.

2122 First Avenue,

Seattle, - Wash.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.

Practical Horse Shoer and Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbeide.

Parkland-Nyheder.

Rirkersaadmedlem B. Tingelstad fra Silvertown, Or., var her sidste Lørdagskveld paa et stort Besøg. Han kom fra Minneapolis, hvor han havde været for at deltage i et Rirkersaadsmøde.

Rinddeforeningen møder forstkommende Onsdag hos Capt. Ibsen med Gildhøst. De flere er utvilsomt med Seica, var det ønskeligt, om alle, som ønsker at rejse, kunde møde ved Kroabel & Grifensens Store No. 10 samme Dags Formid, saa hele Forsamlingen kunde tjøre derud i Folge.

Miss. Sophie Petersen, som i flere Aar har været Loversinde ved vor Skole, rejser i denne Uge tilbage til sit gamle Hjem i Blair, Wis. Herold ønsker hende en behagelig Rejse.

Dr. Angebret Larsen kommer snart til at rejse til Alaska igjen. Hvad Dag er endnu ikke bestemt.

Kyst-Nyheder.

(E.B.)

En Butikvejant i Tacoma blev i Mandags stultet i Qaanden af en Skorpion, medens han holdt paa med Udpatulng af Bananas bersefs. En Væge blev ødeløstelig tillaldt, saa Mandens Vly blev freist; han led dog frygtelige Smertes, og der dannede sig store Klumper under hans Arm.

Mandag aften der 6 store Stibe til Tacoma forat laste med Qvede.

Formerne rundt Walla Walla slager over Rangel paa Arbeidshjælp. Ovebeholden bersefs vil naar give et Midelsubdytte af 30 Bush. pr. Acre.

Blandt de 95 Mandkere, som sidste Fredag ankom til Seattle med Damperen Humboldt, var ogsaa D. C. Andersen og M. Knudsen, der tilsammen bragte med sig omtrent \$80,000. D. C. Andersen er fra Stanwood.

En stor Skypumpe blev sidste Mandag fæst ved Kundsingen af Columbiafloden. Paa sin Vej passerer den Sand Island, hvor den dannede en luv Øst. Saadnt vides, gjorde den ingen Slade, noget den passerede nær flere Fiskebaude.

En stor Regnform, som i Søndags passerde Pa loafsholen, affjedkom betydelig Slade paa Kollingen bersefs.

En Lommercraft, som indeholder omtrent 5,000,000 Fod Trælast, dugeres i denne Uge fra Astoria til San Francisco.

Fleer Fiskere er blevet arresterede ved Columbiafloden, fordi de drev med Fiske efter Fiskeidensklod (10b.2)

En Mand ved Navn P. Montgomery denkede forleden Dag i Paletoeur & Alene, idet han forsøgte at rube et stort Børn, som var faldt i Sjøen. Børnet blev mærkelig nok reddet.

Kvarantænehospitalet ved Port Townsend skal i Sommerens Løb undergaa betydelige Reparationer. De er beregnet at koste omtrent \$28,000.

Et Klondike-Rugget, af Storreise som en Uden Tarnip, blev i Lørdags fremvist paa Gaden i Tacoma. Eiermanden, Albert J. Toller, der er en velkendt Tacoma Mand, havde været i Alaska blot en 14 Maaned, da han vendte hjem igjen som en rig Mand.

De Forenede Staters Skolestib "Adams" ligger nu paa Havnen ved Tacoma.

En Landmaalerkorps holder for tiden paa med Opstilling af en Jernbanelinje mellem Port Angeles og Olympia.

Paa Vellingham Imp. Co's. Stibeværft i New Whatcom har man nylig lagt Rjolen til en 4 maslet Skounert. Den skal koste omtrent \$40,000.

Arbeidernøiligheder.

Reppe er der blit roligt i Idaho, førend der fra andre Kanter høres om Reidsninger og Sammenstød mellem Arbeidere og Arbeidsgivere. Endover opmærksom Børger maa stande herover og med mer eller mindre Høghelse se Fremtiden imøde.

Rigmænd i saagodtsom alle Forretninger har i mange Aar rottet sig sammen til store Foreninger eller Trusts, der i den Stad har antaget Karakteren af Sammensvørgelser, at Lovgivningen og Dommermyndighederne ofte har fæst sig nødsaget til at træde ind og sætte Grænsler for dette Onde. Pengemagten er sig sin Styrke og Indflydelse vel bevidst.

De rige tjender sin almøgtige Dollars og ved meget godt, hvad den formaar blandt dens Tilbedere, som er den store Masse baade blandt fattige og rige. De forsømme ikke at bruge denne Magt, som Røngden af dem

vel ogsaa anser for den rette Nydighed til at styre Land og Føll. Det er ganske rimeligt, at Pengeskræne afledede begynder at rulle sig til Kamp under næste Presidentsvalg. De har i lang Tid forstaaet sig godt med Ordulager og Love.

Denne lægger de heller ikke Sjæl paa. Der behøves ikke megen Statsmandsklogt til at se, at de har Magten og allerede holder Tøllerne for Landets Styrkelse godt under sin Lountelsinger og vil holde dem indtil det yderste. Disse Magthavere er ikke samvittighedsfulde, vel opløste kristne, der i Lighed med en Vel Pengemand i Europa baade selv tjener sit Land for Landets Styd og hjælper til at indføre gode Love om Kapital og Arbeide, men de fleste af dem er enten Korporationer uden Hjerte og uden Samvittighed eller udele Kammandtræde, der kun frygtes Solgen, eller ogsaa saadanne kristne som om Søndagen vil være og talde Kristne, men Søndagen og i Forretninger stiller sig lige med Pengemand. Saadanne Føll vil og maa uisebruge sin Magt. De har alle den første Høitingselse for at handle anderledes.

Naar alle betænkes, da kan ikke Fremtiden godt bringe noget andet end en Øjntagelse af Bøndegjænderen i Tylland eller endog den grusomme franske Revolution.

De rige vil stramme Øren, indtil den berst, og da vil der i vore fjerne Forenede Stater opstaa et Sørgesil, som bliver forfærdeligt.

Hvad Middelet er der da med saadant Udbrud? Der er intet bedre, heller intet andet Middelet end en sand Kristendom. Ingen anden Dannelse eller Filosofi vil eller kan hjælpe.

Men naar Kristendommen naar saadan Magt over Øjertret, at baade den rige og den fattige tappes om for kristi Skyld at gjøre med andre, hvad han selv vilde haades og have, da gaar alt godt.

Derfor maa enhver, der vil være en Kristen baade med Ord og Gjerning viden herom, for et saamange som muligt kunde blive reite Kristne og gode Børgere, der kan danne et Gjerde mod indbrudende Straffedomme. Du, Jøder og Møder, der arbeide stittigt herpaa i dit Qns, hør blandt Børgene, som nok kan komme til at se underlige Ting, om de skal leve en Tid.

De skal om nogle Aar naar indtage vor Plads baade i Kirke og Stat og opleve vanskelige Tider. Var Blyt er den at forberede og rulle dem godt. Det kan vi ogsaa gjøre, bare vi vil umage os lidt. Vi har endnu Guds Ord og Velsighed til at saa Børn oplærte der, selv om man i Tankeløshed udelukker sig fra en luthersk Menighed og den reite aandelige Paavirkning. Vent ikke med at gjøre Hvor herat, indtil det er forsent.

Til Judremissionen.

Offer i New Whatcom, Wash. Post. Sec. O. Cases Bldg 21.55.

G. Verrum

A. H. Dahl.

22 Hornell Bldg. SEATTLE, WASH.

Forhandler By og Landeieendomme. Anbringer Penge i rentebærende Laan eller faste Eieendomme. Indkræver Husleie og betaler Skatter for uden Byboende. 12 Aars Ophold og eneste norske Real Estate Firma i Seattle.

Central Drug Store.

Underfon Bros. Eiere.

Nye Mediciner ny Bestyrelse, Cor. 11th & Tacoma Sts. Tacoma, Wa.

Gammelost! Gammelost!

Lindberg Bros.

Wholesale & Retail Grocers Importører af SKANDINAVISKE VARER 1101 G. Str. Tacoma, Wash. TEL. MAIN 331.

A. Fangsrud,

Gaudelet med alle Slags friskt og saltet Kjød.

Sjober Gaudelet for Konstant.

Parkland . . . Wash.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students-supplies a speciality. PARKLAND, . . . WASH.

JOHN O. BROTTM,

Dealer in General Merchandise, Groceries, Dry Goods, Clothing, Boots and Shoes School Supplies and Notions.

PARKLAND, WASH.